

Ateles

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0606

SourceBoite_023-14-chem | Hiéroclès.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

ἄλλα καὶ συνδυαστικούς, μετὰ τοῦ ἔν τε καὶ κοινὸν ἔργον ὑποθεῖται τῷ συνδυασμῷ· λέγω δὲ τὴν παιδῶν γένεσιν καὶ βίου διεξαγωγὴν εὐσταθοῦς. δικαία δὲ διδάσκαλος ἡ φύσις, ὅτι τῇ παρ' αὐτῆς κατασκευῇ συμφωνοῦ τὴν ἐκλογὴν χρῆ γίνεσθαι τῶν καθηκόντων. ἤν γοῦν ἕκαστον τῶν ζῴων ἐπομένως τῇ ἑαυτοῦ φυσικῇ κατασκευῇ, καὶ νῆ Δία τὸ φυτὸν ἅπαν ὡσαύτως κατὰ τὸ ἐπὶ τῶν λεγομένων ζῆν, ἀλλῆν οὐκ ἐκλογισμῷ καὶ ἀριθμῆσει τινὲ χρώμενα καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν βασανιζομένων ἐκλογαῖς, ἀλλὰ τὰ μὲν τῇ φύσει 10 [φυτὰ] ψιλῇ (φυχῆς γὰρ ἔστιν ἀμέτοχα), τὰ δὲ ζῶα φαντασίαις τε σπώσαις ἐπὶ τὰ οἰκεία καὶ ἐξελευνούσαις προθυμίαις. ἡμῖν δὲ ἡ φύσις ἔδωκε τὸν λόγον, τὰ τε ἄλλα πάντα καὶ σὺν πᾶσι, μᾶλλον δὲ πρὸ πάντων, αὐτὴν κατοφόμενον τὴν φύσιν, ὅπως ὡς πρὸς 15 τινα σκοπὸν εὐφεγγῆ τε καὶ ἀραρότα τεταμένος ταύτην, ἐκλεγόμενός τε τὸ συμφωνοῦν αὐτῇ πᾶν, καθῆκόντως βιοῦντίας ἡμᾶς ἀπεργάζετο.

23 Ἐν ταυτῷ.

Ὅθεν καὶ οὐκ ἂν ἀμάροτι τις ἀτελῆ φήσας οἰκίαν 20 τῆν ἄνευ γάμον, τῷ μῆτε τὸ ἄρχον ἄνευ τοῦ ἀρχομένου δύνασθαι νοηθῆναι μῆτ' ἄνευ τοῦ ἀρχοντος τὸ ἀρχόμενον· οὗτος γὰρ ὁ λόγος εὐ μάλα μοι δοκεῖ δυσωπεῖν τοὺς ἡλλοτριωμένους πρὸς γάμον.

24 Ἐν ταυτῷ.

Φησὶ τοίνυν καὶ σύμφωρον εἶναι τὸν γάμον, πρῶτον μὲν ὅτι θεῖον ὡς ἀληθῶς φέρει καρπὸν τὴν παιδῶν γένεσιν, οἱ παραστῆται μὲν ἡμῖν οἷον συμφρεῖς 25 ἐπὶ καὶ αὐτοῖς ἐρωημένοις ἐν ἀπάσαις γίνονται πράξεσιν, ἀγαθοὶ δὲ ἐπίκουροι κλῆνουσιν ὑφ' ἡλικίας 30 καὶ γῆραι πιεζόμενοις, οἰκείοι μὲν ἐν εὐπραγίαις εὐ-

φροσύνης κοινωνοί, συμπαθεῖς δὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις 30 κάροις διάδοχοι τῶν ἀνιαρῶν. ἔπειτα καὶ πρὸς γενέσεις τέκνων λυσιτελεῖς ἢ μετὰ γυναικὸς συμβίωσις. πρῶτον μὲν γὰρ ἀποτετρομένους τοῖς θυραίοις καμιάς τοις ὑποδέχεται θεραπευτικῶς ἀναλαμβάνουσα καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀνακτιωμένη πάσης· ἔπειτα τῶν ὄντων δυσχερῶν ἐν τῇ διανοίᾳ λήθην ἐντίθησι. τὰ γὰρ σκυθρωπὰ τοῦ βίου περὶ μὲν τὴν ἀγορὰν ἢ τὸ γυμνάσιον ἢ τὸ χωρίον ἢ καθόλου πάσης μερίμνης ἀσχολίας 10 καὶ περὶ τοὺς φίλους τε καὶ συνήθεις διατρίβουσιν ἡμῖν οὐκ ἔστι πρόχειρα τοῖς ἀναγκαίοις ἐπιπροσθούμενα περισπασμοῖς, ἀνεθεῖσι δ' ἐν τούτων εἰς τε τὴν οἰκίαν ἐπανελθούσι καὶ οἷον εὐσχόλοις τὴν ψυχὴν γενομένοις ἐμπελάζει καιρῷ χρώμενα τούτῳ τοῦ ἀνιῶν 15 ἡμᾶς, ὅταν γε ἔρημος εὐνοίας καὶ μονήρης ὁ βίος· ἡ γυνὴ δὲ παρούσα μεγάλη γίνεται καὶ πρὸς ταῦτα παρηγορία, πυνθανομένη τι περὶ τῶν ἐκτός ἢ περὶ τῶν ἐνδον ἀναφέρουσα καὶ συνδιασκεπτομένη καὶ τινα διάχυσιν καὶ ἀπλάστου προθυμίας εὐφροσύνην 20 παρέχουσα. καὶ μὴν οἷα μὲν ἔστιν ἐν ἑορταῖς συνεπιμεληθῆναι θυσιῶν καὶ ἱεροουργιῶν, οἷα δ' ἐν ἀνδρὸς ἀποδημίαις εὐσταθῆ διατηρῆσαι καὶ μὴ παντάπασιν ἀπροσάτητον τὸν οἶκον, οἷα δὲ κηδεμῶν οἰκείων, οἷα δὲ ἐν νόσοις [οἷα δὲ] παραστῆταις, μακρὸς 25 ἂν γένοιθ' ὁ λόγος πάντ' ἐπεξιῶν τὰ κατὰ μέρος. ἀρκεῖ γὰρ κεφάλαιον εἰπεῖν, ὡς δεῖ μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις πρὸς μετρίαν τοῦ βίου διεξαγωγὴν δυοῖν, συγγενικῆς ἐπικουρίας καὶ συμπαθοῦς εὐνοίας, οὔτε δὲ συμπαθεστέρον τι γυναικὸς εὐροιμεν ἂν οὔτε τέκνων συγγενέστερον. παρέχει δ' ἐκάτερον ὁ γάμος· πῶς οὖν οὐχὶ λυσιτελέστατον ἡμῖν; ἀλλ' ἔρωγε καὶ 30 καλὸν ἡροῦμαι τὸν μετὰ γάμον βίον. τίς γὰρ ἔτερος

Ανευ βίου

εφ' ἑαυτῷ

καὶ δος

α τε ε ε γ

α / καὶ δ

